

Переклад надійшов до редакції [Translation received] – 16.03.2021 р.

Фінансування [Financing] – самофінансування [self-financing]

<http://doi.org/10.17721/2663-6530.2021.39.18>

Ірина Іванова (м. Київ, Україна)

ireneiva3@gmail.com

студентка кафедри романської філології
Київський національний університет імені Тараса Шевченка
(Міністерство освіти і науки України)
01601, м. Київ, бульвар Тараса Шевченка, 14

I. Ivanova (Kyiv, Ukraine)

ireneiva3@gmail.com

Student of Romance Philology Department
Taras Shevchenko National University of Kyiv
(Ministry of Education and Science of Ukraine)
14 Taras Shevchenko Blvd., Kyiv, Ukraine, 01601

ПРОСТО ЖИТЬ.

Просто жить...

Не спешить, не бежать, ничего не решать,
забывая про грех, и молясь за успех,
как дурак...

И любить...

Просыпаться от счастья в ясный день и в ненастье,
не теряться от страха и от нежности плакать
просто так...

Я с тобой...

Что потом люди скажут или дегтем помажут,
что послужит примером, может рухнуть карьера
— все равно...

Ты со мной...

Эти жесты и звуки, эти взгляды и руки,
и манера держаться, и в ответ улыбаться
— лишь твое... (Сергей Савощенко)

(Young translator's workshop [Majsternja molodogo perekladacha])

© Ivanova I. [Ivanova I.], ireneiva3@gmail.com

SÓLO VIVIR

Sólo vivir...

*No tener prisa, no correr, no decidir nada,
olvidando del pecado, y rezando por el éxito,
como un tonto...*

Y amar...

*Despertarse feliz en un día despejado y con mal tiempo,
no perderse del miedo y de la ternura llorar
como si nada...*

Estoy contigo...

*que dirá la gente entonces o untrará con alquitrán
qué servirá de ejemplo, la carrera podrá ser destruida
— no importa...*

Estás conmigo...

*Estos gestos y sonidos, estas miradas y manos,
y la manera de resistir, y devolver la sonrisa
— solo tuyo...*

Не иду — под светом фонарей плыву,
Не касаясь стен, как берегов
Впереди за поворотом, словно наяву,
Аккомпанемент твоих шагов.

Сквозь дыхание слышен голос, напрягаю слух,
В коридорах лабиринта пляшут тени...
А шаги то ближе, то стихают вдруг,
Оставляя тишине поток сомнений.

Дальше по прямой пойду или сверну на круг?
Что за поворотом ждет — пока не знаю,
Под стаккато каблучков все чаще сердца стук...
Я успею или опознаю?.. (Сергей Савощенко)

*No voy – estoy nadando bajo la luz de las linternas,
Sin tocar paredes como bancos
Delante del giro, como si en la realidad eterna,*

PROBLEMS OF SEMANTICS, PRAGMATICS AND COGNITIVE LINGUISTICS

Taras Shevchenko National University of Kyiv, Ukraine

<http://semantics.knu.ua/index.php/prblmsemantics>

*El acompañamiento de tus pasos.
Se escucha una voz a través del aliento, me esfuerzo el oído,
Las sombras bailan en los pasillos del laberinto...
Y los pasos están más cerca, de repente desaparecidos
Dejando el silencio con un flujo de dudas.*

*¿Iré más lejos en línea recta o giro en una rotonda?
Lo que aguarda al doblar la esquina, no lo sé todavía,
Bajo los tacones staccato, cada vez más a menudo el latido...
¿Llegaré a tiempo o llegaré tarde?*

В итальянском дворике — рикотта и руккола
Ты вся в белом за столиком снежно-хрупкая
Улыбаешься, повезло летним вечером встретиться
И глаза озорные разноцветными искрами светятся.
Свою щечку подставила, мои щеки потрогала
Все как-будто по-старому, ничего нового.
Къянти терпкое послевкусие, незаметно пустеет бокал,
Не хочу ничего грустного, и от жизни пока не устал.
Я надеюсь на волю случая, видно годы свое не берут,
Снова хочется верить в лучшее, что к примеру, себе не врут...
Как же часто тебя не хватало, жаль, что виделись так давно.
Ты вся в белом на фото с бокалом, и еще не допито вино... (Сергей Савощенко)

*En un patio italiano hay ricotta y rúcula
Estás toda vestida de blanco en la mesa, frágil como la nieve
Sonríes, afortunado de encontrarte en una noche veraniega
Y los ojos traviesos brillan con chispas pintadas.
Pusiste tu mejilla, tocaste mis mejillas
Todo parece ser igual, nada nuevo.
El regusto agrio de Chianti, la copa se vacía a la sorda,
No quiero nada triste y aún no estoy cansado de la vida.
Espero al azar, aparentemente los años no pasan factura,
De nuevo quiero creer en lo mejor que, por ejemplo, no se mientan...
Cuántas veces te extrañaba, pasé tanto tiempo sin verte.
Estás toda vestida de blanco en la foto con una copa, y el vino aún no se ha terminado.*